

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΗΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ

ΤΟΥ ΝΕΟΥ

ΤΟΥ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ, ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΝΑΟΥΣΗΣ

Τοῦ ἐν Σκήτῃ τῆς Βερροίας ἀσκήσαντος

ΤΑΥΤῆ ΠΡΟΣΕΤΕΘΗΣΑΝ Ο ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΚΑΙ ΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΟΙΚΟΙ,
ΗΤΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ

ΒΕΡΡΟΙΑ 1980

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ
ΤΟΥ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΝΑΟΥΣΗΣ

ΤΑΥΤΗ ΠΡΟΣΕΤΕΘΗΣΑΝ Ο ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΚΑΙ ΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΟΙΚΟΙ,
ΗΤΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ

Ἐποιήθησαν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει

Ὑ π ὀ

Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου
Ἑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΗΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ

ΤΟΥ ΝΕΟΥ

ΤΟΥ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ, ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΝΑΟΥΣΗΣ

Τοῦ ἐν Σκήτη τῆς Βερροίας ἀσκήσαντος

ΤΑΥΤΗ ΠΡΟΣΕΤΕΘΗΣΑΝ Ο ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΚΑΙ ΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΟΙΚΟΙ,
ΗΤΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ

ΒΕΡΡΟΙΑ 1980

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Π ρ ο ς

Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Βεργοίας καὶ Ναούσης κ. Παῦλον

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἐχοντες ὑπ' ὄφει τὰς ὑποβληθείσας ἡμῖν, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 165/1-6-1979 ὑμετέρου ἐγγράφου ἀκολουθίας, α) τοῦ Ὁσίου Ἀντωνίου, Πολιοῦχου Βεργοίας, β) τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ ἐκ Πύργου, γ) τῆς Ὁσιομάρτυρος Ἱερουσαλήμ καὶ παρακλητικὸν Κανόνα εἰς τὸν Ὁσιον Θεοφάνη, πολιοῦχον Ναούσης, ποιηθείσας ὑπὸ τοῦ Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, ὡς καὶ τὴν σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Θεοφίλου, Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ποιμαντικοῦ Ἔργου τῆς 122ας Συνοδικῆς Περιόδου, Συνοδικῆ ἀποφάσει, ληφθείση ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς 4-9-1979, ἐγκρίνομεν ταύτας ὡς καλῶς ἐχούσας καθ' ὅσον οὐδὲν τὸ ἀπᾶνδρον πρὸς τε τὰ δόγματα καὶ τὰ παραδόσεις τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιοτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας περιέχεται ἐν αὐταῖς καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως κατὰ τὴν τάξιν ὑποβάλητε ἡμῖν πέντε (5) ἀντίτυπα τῶν ἐκδοθησομένων ἀνωτέρω Ἀκολληθιῶν διὰ τὸ Ἀρχεῖον τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ποιμαντικοῦ Ἔργου καὶ Θείας Λατρείας.

Ἐπὶ τούτοις κατασπασζόμενοι τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ἀρχιμ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΛΙΑΠΗΣ

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Ἡ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῆς Βερροίας σεμνύεται καὶ καυχᾶται, διότι ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ χορείαν ἀγίων τοῦ Χριστοῦ, οἵτινες ὡς ἀσιέρες πάμφωτοι καταλάμπουσιν ἐν τῷ νοητῷ στερεώματι τῆς Ἀγίας Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας. Μετὰ θαυμάσιας εὐλαβείας κλίνομεν τὰ γόνατα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος πρὸ τῆς σεπιῆς κάρας τοῦ Ὁσίου Θεοφάνους, τοῦ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Τιμίου Προδρόμου (Σκήτης Βερροίας) ἀσκήσαντος ἐπικαλούμενοι τὴν εὐλογίαν καὶ προστασίαν του. Ἀγάλλεται δὲ καὶ χαίρει ἡ πόλις τῆς Ναούσης, διότι ἔχει τοιοῦτον πολιούχον καὶ προστατὴν.

Ὁ σκοπὸς τῆς παρουσίας ἐκδόσεως τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους, εἶναι διττός: πρῶτον ἡ ὀφειλομένη τιμὴ πρὸς τὸν Ὁσίον καὶ ἡ δόξα τοῦ Χριστοῦ καὶ δεύτερον ἡ ἀναζωπύρωσις τοῦ φρονήματος τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν τῆς Μητροπολιτικῆς ἡμῶν Περιφερείας.

Προσφέροντες τὴν παροῦσαν ἀκολουθίαν, —ἡ ὁποία ἐποιήθη ἐν Ἀγίῳ Ὄρει ὑπὸ τοῦ Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας— εἰς τὸ εὐσεβὲς καὶ ἀγαπητὸν ἡμῶν ποίμνιον καὶ εἰς πάντα εὐσεβῆ, ἐπικαλούμεθα ἐπ' αὐτοὺς τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Κυρίου, διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Νέου.

Ἐγγραφον ἐν τῷ Ἱερῷ Ἐπισκοπείῳ Βερροίας τὴν Κυριακὴν τῆς Στανροπροσκυνήσεως 1980.

† Ὁ Βερροίας, Καμπανίας καὶ Ναούσης

Π Α Υ Λ Ο Σ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΙΘ΄

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ

τοῦ Θαυματουργοῦ, ἐξ Ἰωαννίνων μὲν καταγομένου,
πολιούχου ὄντος τῆς πόλεως Ναούσης.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Ἰστῶμεν στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ἦδωκας σημείωσιν.

Κόσμον ἀρνησάμενος, ἀπὸ νεότητος Ὅσιε, ὡς τρωθεὶς θείῳ ἔρωτι, Χριστῷ ἠκολούθησας, ἄρας τὸν σταυρόν σου, καὶ ἐν Ὅρει Ἄθω, δραμῶν ζωὴν ἀσκητικὴν, οἷάπερ ἄγγελος πεπολίτευσαι. Θεόφανες μακάριε, καὶ ἐνεργείας τοῦ Πνεύματος, ἐχρημάτισας ὄργανον, ἀπαθείᾳ κοσμούμενος.

Τύπος θείων πράξεων, τῇ καθαρᾷ πολιτείᾳ σου, δεδειγμένος Θεόφανες, ποιμὴν ἐχρημάτισας, τῆς Δοχειαρίου. Μάνδρας θεία νεύσει, καὶ καθωδήγησας αὐτήν, ἐπὶ τὸ ὕδωρ ζωῆς τῆς κρείττονος, διὸ καὶ μακαρίζει σε, καὶ σὺν αὐτῇ Ἰωάννινα, ἡ βλαστήσασα πόλις σε, εὐχαρίστως γεραίρει σε.

Βέρροια καὶ Νάουσα, ἀγιασθεῖσαι Θεόφανες, τοῖς Ὁσίοις καμάτοις σου, Χριστὸν μεγαλύνουσι, τὸν σοὶ δεδωκότα, χάριν τῶν θαυμάτων, ὃν καθικέτευε αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν πόθῳ ἐπιτελούντων σου, τὴν μνήμην τὴν πανίερον, καὶ εὐφημούντων σε Ὅσιε, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Θάυμασιν ἐδόξασε, τὴν σὴν ζωὴν ὁ Φιλάνθρωπος, Θεοφόρε Θεόφανες· ἐντεῦθεν ἡ κἀρα σου, βρούει τὰς ἰάσεις, ἦνπερ ὥσπερ πλοῦτον, καὶ θησαυρὸν πολυτελῆ, πόλις Ναούσης πλουτοῦσα Ὅσιε, προστάτην ἐπιγράφεται, καὶ πολιοῦχόν σε μέγιστον, τὴν ἐτήσιον μνήμην σου, χαρμοσύνως γεραίρουσα.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Α'σκητικὸν ὑπελθὼν ἀγῶνα, πνευματικῶν ἐπλήσθης χαρισμάτων, καθάρας σεαυτόν, Θεοφόρε Θεόφανες· τῶν γὰρ πάλαι Ὅσιων, μιμητὴς ἀνεδείχθης, καὶ τῶν κατ' ἐκείνους γερῶν ἠξιώθης, ὡς τοῦ Θεοῦ θεράπων γνήσιος· διό σου τὴν μνήμην ἐορτάζοντες, δοξάζομεν Χριστόν, τὸν λαμπρῶς σὲ θαυμαστώσαντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων...

Ἀπόστιχα.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Θεῖον ὡς ἀληθῶς, δοχεῖον ἀνεδείχθης, τῆς θείας ἐνεργείας, τῇ καθαρᾷ ζωῇ σου, Θεόφανες μακάριε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος...

Πόνοις ἀσκητικοῖς, νεκρώσας τῆς σαρκός σου, τὸ φρόνημα θεόφρον, ἐπτέρωσας τὸν νοῦν σου, πρὸς δόξαν ὑπερκόσμιον.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον...

Νάουσα ἐν χαρᾷ, Θεόφανες γεραίρει, τὴν ἱεράν σου μνήμην, πλουτοῦσά σου τὴν κἀραν, οἶα πηγὴ ἰάσεων.

Δόξα. Τριαδικόν.

Δόξης ἀξιωθεῖς, τῆς Τρισηλίου Πάτερ, τὴν μίαν Θεαρχίαν, Πατέρα Λόγον Πνεῦμα, δοξάζεις ὦ Θεόφανες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πᾶσαι τῶν οὐρανῶν, ἦγεσαν αἱ Δυνάμεις, τὴν Κοίμησίν σου Κόρη, ἀνθρώπων δὲ τὸ γένος, σώζεται τῇ σῇ χάριτι.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ ἀπολυτικίον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, τό, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα
ιστῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Θεόφανες Θεῶ, οὐρανίῳ ἔρωτι, ἀνατεθεὶς ἐκ νεότητος,
βίον ισάγγελον, ἔζησας ἐν κόσμῳ, καὶ προσφόρως ἔτυχες,
λαμπρᾶς θεοφανείας ἐν Πνεύματι, βλύζων τοῖς χρήζουσιν, ἰαμάτων
χάριν ἄφθονον, καὶ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Πάτερ Θεόφανες φωστήρ, ἐν τῷ Ἄθῳ πέφηνας, τῶν Μοναστῶν
τῇ ἀσκήσει σου, καὶ ἐν Ναούσῃ δέ, ἀρεταῖς ἐκλάμπσας, ταύτην
καθηγίασας, τοῖς θαύμασι τῶν θείων λειψάνων σου· διὸ ὡς μέγαν
σε, πολιοῦχον ἐπιγράφεται, καὶ πανδήμως, ἐκτελεῖ τὴν μνήμην σου.

Πάτερ Θεόφανες πολλοῖς, δοξασθεὶς ἐν θαύμασι, δόξα καὶ καύ-
χημα πέφηνας, τῆς βλαστησάσης σε, τῶν Ἰωαννίνων, περι-
βλέπτου πόλεως· ἐκ ταύτης γὰρ ἐξήνθησας Ὅσιε, ὡς ἄνθος εὖοσμον,
καὶ εὐφραίνεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν, εὐωδία, τῶν κατορθωμάτων σου.

Προσόμοια ἕτερα.

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν ἀναδήσωμεν τὸν θεοφόρον; τὸν ἀ-
σκητικῶς διαλάμπσαντα, καὶ Θεοῦ φανέντα θεράποντα, θεο-
πρεπεστάτη πολιτεία· τῆς θείας, θεοφανείας τὸν φερώνυμον, καὶ
πλήρη, τῆς μυστικῆς ταύτης ἐλλάμπσως, τὸν ἱερὸν Θεοφάνην, τὸν
παρὰ Κυρίου, δοξασθέντα θεουργικῶς, καὶ πᾶσιν αἰτούμενον, ἰλα-
σμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὕμνωδιῶν κάλλεσιν, εὐφημήσωμεν τὸν θεοφόρον; τὸν ἐν
Ἄθῳ βίον ισάγγελον, πόθῳ θεϊκῷ βιωσάμενον, καὶ κατα-
βαλόντα τὸν Βελίαρ· τὸ κρίνον, Ἰωαννίνων τὸ πανεύοσμον· Ναούσης,
τὸν πολιοῦχον τὸν θερμότατον· τὸν ἀναβλύζοντα πᾶσιν, ἰαμάτων ρεῖ-
θρα, καὶ παρέχοντα τοῖς πιστοῖς, ὑγίαν καὶ ἔλεος, καὶ παθῶν τὴν
ἀπολύτρωσιν.

Πάντες οἱ εὐσεβεῖς ἄσμασι, καταστέψωμεν τὴν θεῖαν Κάραν, τὴν τοῦ Θεοφάνους τοῦ μάκαρος, τὴν χαριτωθεῖσαν λαμπρότατα, τῇ τοῦ Παρακλήτου ἐνεργείᾳ· ἀεὶ γάρ, χύδην βλυστάνει τὰ ἰάματα, καὶ παύει, παθῶν ποικίλων τὴν ἐπήρειαν, καὶ ἀκαθάρτων πνευμάτων, ἀπελαύνει λύμην, δρόσον θείας ἀναψυχῆς, ἀπαύστως βραβεύουσα, τοῖς πιστοῖς καὶ θεῖον ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος πλ. 6'.

Σήμερον ἡ τοῦ Ὁσίου Θεοφάνους μνήμη, ὡς ἀστήρ νεοφανῆς ἐπέστη, τὴν Ἐκκλησίαν φαιδρύνουσα· ἐν ὁσιότητι γὰρ καὶ ἀληθείᾳ, τοῖς πάλαι Ὁσίοις ἀμιλληθεῖς, τῇ τῶν θεῶν δωρεῶν χορηγία, λαμπρύνει τοὺς βοῶντας· χαίροις ὁ τῇ κλήσει προσφόρως πολитеυσάμενος, καὶ τῆς μυστικῆς θεοφανείας, θησαυρίσας τὰς χάριτας· χαίροις ὁ παρὰ Θεοῦ ἀξίως δοξασθεῖς, καὶ θαυμάτων δυνάμεσιν, ἐκφαίνων τὴν χάριν· χαίροις Ἰωαννίνων ὁ βλαστός, Ὁρους Ἄθω καύχημα, καὶ Ναούσης ἀρωγὸς καὶ προστάτης. Πρέσβευε πρὸς Κύριον, Ὅσιε Πάτερ, ρύεσθαι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Καὶ νῦν... Ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει, Θεοτόκε Μῆτερ τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς Ἀποστόλους, αἰθερίους διήρπαζον· καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁμοχώρους παρέστησαν, τῷ ἀχράντῳ σου σώματι· οἱ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριήλ, μελωδοῦντες ἀνεβόων· χαῖρε Κεχαριτωμένη, Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Μεθ' ὧν ὡς Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔξοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ', 1).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὄλο-

κάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρίνοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε', 15).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαΐλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ', 7).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλά δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά,

καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Α'νατεθεὶς τῷ Κυρίῳ, τὴν τοῦ κόσμου σχέσιν ἀπειπας, θεοφόρε Θεόφανες· καὶ ἀσκητικῶς ἀγωνισάμενος, σκεῦος πολύτιμον, τῆς ἐπιπνοίας τοῦ Πνεύματος, ἐχρημάτισας Ὅσιε. Ὁθεν Ἰωαννίνων ἡ πόλις, τοῖς σπαργάνοις σου γάνυται, καὶ ὁ Ἄθως χαίρει τοῖς σοῖς ἀγῶσι, πλέον δὲ τούτων ἡ Νάουσα χορεύει, ἀρδευθεῖσα τοῖς ἰδρωσὶ σου, καὶ τοῖς σοῖς ἀγίοις λειψάνοις, ἀγιασμὸν καρπουμένη, καὶ πᾶσαν δόσιν ἀγαθὴν, παρὰ Θεοῦ λαμβάνουσα. Ἄλλ' ὦ Πατέρων ἰσότιμε, δίδου πᾶσι τοῖς τιμῶσί σε, ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν, ὡς παρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον.

Ἦχος β΄.

Τὸν τοῦ Χριστοῦ Σταυρὸν ἀράμενος, ἅπαν ἄχθος ὑλικὸν ἀπέριψας, θείῳ πόθῳ περωθεὶς, θεόφρον Θεόφανες· καὶ ὡς διψῶσα ἔλαφος, ἐν τῷ Ἄθῳ δραμών, τοῦ σωτηρίουνάματος, ἀσκητικῶς ἐτρέψης, σεαυτὸν σταυρώσας τοῖς πάθεσι· καὶ τῇ ἀπαθείᾳ δοξασθεὶς, θαυμάτων ὄφθης αὐτουργός, καὶ Μοναστῶν ὑπόδειγμα, καὶ ὑποφῆτης πρακτικός, πρὸς ἀναβάσεις ἱεράς· Χριστὸς γὰρ ὄν ἠγάπησας, λαμπρῶς σε ἐδόξασε.

Ἦχος γ΄.

Τῶν πάλαι Ὀσίων μιμητὴς γενόμενος, ἐν λόγῳ ἐν ἔργῳ ἐναστροφῇ, τῶν κατ' ἐκείνους δωρεῶν ἠξίωσαι, θεοφόρε Θεόφανες· οὐ μόνον γὰρ Μοναστῶν ὀδηγὸς θεόκριτος ὄφθης, ἀλλὰ καὶ θαυμάτων δύναμις, παρὰ Θεοῦ πλουσίαν δέδεξαι· πᾶσι γὰρ παρέχεις τὰ πρόσφορα, καὶ περιῶν τῇ σαρκί, καὶ πρὸς Θεὸν μετελθόν, οἷα πατὴρ φιλόστοργος· καὶ πρεσβεύεις, ἀπαύστως, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Α'σκητικαῖς ἀριστείαις, καθαγνίσας σεαυτόν, ναὸς ἔμψυχος ὠφθης τῆς Ἀγίας Τριάδος, θεοφόρε Θεόφανες· ἐνθεν θείους ναοὺς, εἰς δόξαν Θεοῦ ἐδείμω, καὶ Μάνδρας ἱερὰς συνεστήσω, εἰς συγκρότησιν Μοναστῶν, καὶ κάθαρσιν ψυχῶν, καὶ σωτηρίαν αἰώνιον· ὡς γὰρ φῶς ἡ πολιτεία σου ἔλαμψε, καὶ πρὸς μίμησιν τοῦ βίου σου, πλείστους εἴλκυσεν· ὅθεν ἡ Νάουσα τῶν ἱερῶν σου πόνων πλησθεῖσα, κηρύττει τὴν χάριν σου· καὶ τὴν σεπτὴν σου Κάραν προσπτυσσομένη βοᾷ σοι· Σκέπη μοι ἔσο ἔσαι Ὅσιε, καὶ πρὸς Χριστὸν μεσίτης ἀξιόθεος.

Δόξα... Ὁ αὐτός.

Τὴν ἀσκητικὴν ζωὴν σου, ὁ τῆς δόξης δοξάζων Κύριος, δεδοξαμένην ἡμῖν ἀνέδειξε, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, πανένδοξε Πάτερ Θεόφανες· ἰάσεις γὰρ παντοίας πηγάζει, καὶ θαυματουργεῖ τοῖς προστρέχουσιν· ὅθεν τὴν ἁγίαν Κάραν σου, ὡς ἁγίασμα νοητὸν κυκλοῦντες, ἁγιαζόμεθα ψυχὰς καὶ σώματα, καὶ αἶνον Χριστῷ προσάγομεν, τῷ λαμπρῶς σε θαυμαστώσαντι.

Καὶ νῦν... Ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, Παναγία Παρθένε Ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ Ποιητοῦ τῶν ἀπάντων, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύση δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτόκε Πανύμνητε καὶ Ἀπειρόγαμε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἰωαννίνων βλαστός· θεοφανείας μυστικῆς ὁ ἐπόνυμος, ὁ βίῳ λελαμπρυσμένῳ, καταπλουτήσας αὐτῆς, τὴν ἐν μυστηρίῳ θεῖαν ἔλλαμψιν, Θεόφανες Ὅσιε, Μοναστῶν ἐγκαλλώπισμα, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῆς ὑποτύπωσις, σκεῦος πάγχρυσον, δωρημάτων τοῦ Πνεύματος· ἥλιος ὁ νεόφωτος, τῆς θείας ἀσκήσεως, ὁ νοηταῖς φωταυγείαις, λύων παθῶν τὴν σκοτόμαιναν. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Χαίροις ὁ ἐν καρδίᾳ δεχθεὶς, τὸ πῦρ τὸ θεῖον τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, Θεόφανες θεοφόρε· ἔνθεν ὀσίας ζωῆς, λύχνος ἐν τῷ Ἄθῳ ὠφθῆς πάμφωτος, καὶ φέγγει τοῦ βίου σου, τὴν Μονὴν κατελάμπρυνας, Δοχειαρίου, καὶ τὴν Νάουσαν Ὁσιε, καθηγίασας, ἱεροῖς σου παλαίσμασιν· ὄθεν καὶ τῆς σῆς χάριτος, ἡ Βέρροια ἔτυχεν ὅτι Προδρόμου τῆ Σκήτη, πλείονα χρόνον ἠγώνισαι. Καὶ νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις ὁ τῆς Ναούσης λαμπτήρ, καὶ πολιοῦχος καὶ μεσίτης πρὸς Κύριον, Θεόφανες θεοφόρε, ἡ τῶν θαυμάτων πηγὴ, ἰαμάτων ρεῖθρα ἀναβλύζουσα· λεπρούς γὰρ ἐκάθηρας, δαιμονῶντας ἰάτρεισας, λοιμώδη νόσον, ἀρωγῇ σου ἀπήλασας, καὶ αἰμόρροϊαν, χαλεπὴν ἐθεράπευσας· ἄνωθεν δὲ κατήγαγες, βροχὴν τῇ ἐντεύξει σου, καὶ τῆς θαλάσσης τὸν σάλον, τῇ προσευχῇ σου κατέπαυσας· Χριστὸς γὰρ σε Πάτερ, ὁ δεχθεὶς σου τοὺς ἀγῶνας, λαμπρῶς ἐδόξασε.

Δόξα... Ἦχος δ'.

Τῶν ἀρετῶν σου τῷ φωτί, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ λαμπρυνομένη, ἀσματικῶς σε μακαρίζει, παμμακάριστε Θεόφανες· θεοφανῶς γὰρ ἐξέλαμψας, ἐν ὑστέροις χρόνοις, καὶ θαυμάτων ἐνεργείαις εὐεργετεῖς, τοὺς προσιόντας τῇ ἀντιλήψει σου, οἷα Θεοῦ θεράπων ἐνθεώτατος. Ἄλλ' ὡς Ἀγίων σύσκηνος, ὡς τῶν τρόπων μιμητής, σὺν αὐτοῖς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν... Ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Οτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, παρῆν Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφότης, καὶ πρῶτος Ἱεράρχης, Πέτρος τε ἡ τιμωτάτη κορυφαία, τῶν Θεολόγων ἀκρότης, καὶ σύμπας ὁ θεῖος τῶν Ἀποστόλων χορὸς, ἐκφαντορικαῖς θεολογίαις, ὑμνολογοῦντες τὸ θεῖον καὶ ἐξαίσιον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, οἰκονομίας μυστήριον καὶ τὸ ζωαρχικόν, καὶ θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες, ἔχαιρον Πανύμνητε. Ὑπερθεν δὲ αἱ πανάγιοι, καὶ πρεσβύτατοι τῶν Ἀγγέλων δυνάμεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενοι, κεκυφῆται ἀλλήλαις ἔλεγον· Ἄρατε ὑμῶν τὰς πύλας, καὶ ὑποδέξασθε

τὴν τεκοῦσαν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν· δοξολογίαις τε ἀνυμνήσωμεν, τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον σῶμα, τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν, ἀθεώρητον καὶ Κύριον. Διόπερ καὶ ἡμεῖς, τὴν μνήμην σου ἐορτάζοντες, ἐκβοῶμέν σοι Πανύμνητε· Χριστιανῶν τὸ κέρας ὑψωσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Βλαστὸς Ἰωαννίνων ἀνεδείχθης περὶδοξος, καὶ θεῖος πολιοῦχος τῆς Ναούσης Θεόφανες· ὡς ἄγγελος γὰρ ζήσας ἐπὶ γῆς, θαυμάτων ἐκομίσω δωρεάν, καὶ παρέχεις τὰς ἰάσεις τοῖς εὐλαβῶς, προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

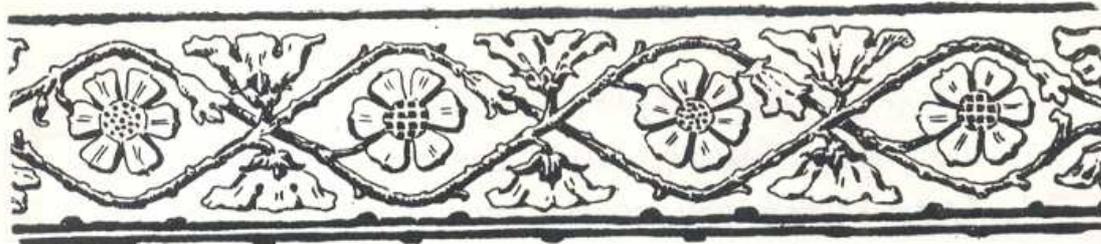
Θεῖον βλάστημα, Ἰωαννίνων, πολιοῦχος δέ, Ναούσης ὄφθης, τῇ σῇ ἀσκήσει παμμάκαρ Θεόφανες· καὶ τῶν θαυμάτων πηγάζων τὰς χάριτας, πάθῃ ποικίλα ἰᾶσαι ἐκάστοτε. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας...

Ἀπολύεις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Θεράπων τοῦ Θεοῦ, θεοφόρος ἐδείχθης, Θεόφανες σοφέ, τῇ ὀσίᾳ ζωῆ σου, καὶ δόξαν ὑπερκόσμιον, ὥσπερ κληρον ἀπείληφας, ἐν ἧ πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων, τὴν ἁγίαν σου, καὶ ἀεισέβαστον μνήμην, εὐρεῖν θεῖον ἔλεος.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Η' Μήτηρ τῆς ζωῆς, πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, μετέστης ἀπὸ γῆς, μετὰ δόξης ἀρρήτου, καὶ χαίρουσα παρέστηκας, δεξιᾷ ὥσπερ ἄνασσα, τοῦ ἐκλάμπαντος, ἐκ τῆς ἀχράντου γαστρὸς σου· ὄθεν ἅπαντες, ἐν τῇ σεπτῇ σου Κοιμήσει, ὑμνοῦμέν σε Δέσποινα.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖου ἔρωτος, δεχθεὶς τὴν φλόγα, κόσμου ἔλιπες, τὴν κοινωνίαν, καὶ Ἀγγέλων μιμητῆς ἐχημάτισας· ἀσκητικῶς γὰρ βιώσας Θεόφανες, θαυματουργὸς ἀνεδείχθης περιδοξος. Πάτερ Ὁσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Πρὸς ἀνέσπερον, ἀνήλθες δόξαν, καὶ οὐκ ἔλιπες, τὸν κόσμον Κόρη, ἀλλὰ παρέχεις αἰεὶ χάριν ἄφθονον, τοῖς ἀνυμνοῦσι τὴν θεῖαν σου Κοίμησιν, καὶ καθ' ἐκάστην ἡμέραν βοῶσί σοι· χαίρε Πάναγνε, ἡ γῆθεν λαμπρῶς ἀπάρασα, ὡς Μήτηρ τοῦ τῶν ὄλων βασιλεύοντος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ε'ν Ἄθῳ τὸ πρότερον, εὐαρεστήσας Χριστῷ, εἰς Νάουσαν ὑστερον, τῶν ἀρετῶν σου τὸ φῶς, ἐκλάμπσας Θεόφανες, λύχνος λαμπρὸς ἐν ταύτῃ, εὐσεβείας ὠράθης, θαύμασι βεβαιώσας, τὴν δοθεῖσάν σοι χάριν· διό σε ὡς θεράποντα, Χριστοῦ μακαρίζομεν.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Τῆς σῆς Μεταστάσεως, τοῖς μεγαλείοις Ἄγνή, μεθέορτον αἰνεσιν, ἐν εὐφροσύνῃ ψυχῆς, προσάδομεν Δέσποινα· σὺ γὰρ μεταθεῖσα, πρὸς ἀμήχανον κάλλος, δίδως τὴν μητρικὴν σου, ἀρωγὴν τοῖς βοῶσι· χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν.

Ὁ Ν'. Δόξα... Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. 6'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Θεραπεύσας τὸν Θεόν, ἀσκητικῇ πολιτείᾳ, θεράπων αὐτοῦ θεοειδῆς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Θεόφανες, καὶ πλήρης δωρεῶν τοῦ θείου Πνεύματος· καὶ τῶν τῆς σαρκὸς λυθεῖς δεσμῶν, τῆς ἐμφανείας αὐτοῦ καθαρώτερον ἀπολαύεις, τῆς ὑπὲρ νοῦν μετέχων θεώσεως. Ἀλλὰ πρέσβευε δεόμεθα Ὅσιε, τυχεῖν καὶ ἡμᾶς, τῆς αἰωνίου λαμπρότητος.

Ὁ Ἱερεὺς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Εἶτα οἱ κανόνες, τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

«Θεόφανες θεῖον φῶς μοι δίδου. Γερασίου».

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Θεράπων θερμότατος, Θεοῦ ὑπάρχων Θεόφανες, αὐτὸν καθικέτευε, δοῦναί μοι Ὅσιε, φῶς οὐράνιον καὶ χάριν ἐν τῷ λόγῳ, ὑμνῆσαι ἐν ᾅσμασι, τὰς ἀριστείας σου.

Ε'κ πόλεως ἠγνησας, Ἰωαννίνων Θεόφανες, ὡς ἄνθος πανεύο-
σμον, τῆς θείας χάριτος, καὶ κατηύφρανας, ὁσμῆ τῶν σῶν ἀ-
γώνων, τὸ Ὄρος τοῦ Ἄθωνος, Πάτερ καὶ Νάουσαν.

Ο' βίος σου Ὄσιε, ταῖς ἀρεταῖς λαμπρυνόμενος, ἀστέρα σε ἔ-
δειξε, κόσμῳ, νεόφωτον, καταυγάζοντα, αὐγαῖς ταῖς τῶν θαυ-
μάτων, πιστῶν τὰ πληρώματα, Πάτερ Θεόφανες.

Θεοτοκίον.

Φωτὶ τοῦ προσώπου σου, τὴν σκοτισθεῖσαν καρδίαν μου, παθῶν
ἀμαυρότητι, λάμπρυνον Δέσποινα, καὶ παράσχου μοι, μετά-
νοιαν γνησίαν, ὡς ἂν τύχω Ἀχραντε ζωῆς τῆς κρείττονος.

Καταβασία. Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ...

Ὁδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ἕμολόγους.

Α'ράμενος Πάτερ τὸν σταυρόν σου, Ὀσίων τῶν πάλαι τὴν ζωὴν,
ἐξήλωσας Θεόφανες, καὶ χαίρων κατεσκήνωσας, ἐν Ὄρει τῷ
τοῦ Ἄθωνος, ἀσκητικῶς γυμναζόμενος.

Νεκρώσας ἀσκήσεως καμάτοις, τὸ φρόνημα Πάτερ τῆς σαρκός,
ζωῆς τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, θείους καρπούς ἐξήγησας, ἐν τῇ
Μονῇ Θεόφανες, Δοχειαρίου ἐν Πνεύματι.

Ε'πλήσθης ἐλλάμψεως τῆς θείας· ἐντεῦθεν φωστὴρ θεοφανής,
καὶ κυβερνήτης ἔνθεος, τῆς ἐν τῷ Ἄθῳ Ὄσιε, Μονῆς ὄφθης
ἐν Πνεύματι, Δοχειαρίου Θεόφανες.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴ φωτοστόλιστος τῆς δόξης, τῆς θείας ἐδείχθης ἀληθῶς,
ἐν ἧ ὁ Λόγος ὄκησεν, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, καὶ σὰρξ ἐκ
σοῦ γεγένηται, μείνας ὃ ἦν Κόρη Πάναγνε.

Καταβασία. Ἡ δημιουργικὴ καὶ συνεκτικὴ...

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ε'ν ἀσκήσει ἐκλάμπας Πάτερ Θεόφανες, θεοδωρήτων χαρίτων
ἐδείχθης σκήνωμα, καὶ πηγάζεις τοῖς πιστοῖς χάριν ἰάσεων.
Ὄθεν χαίρουσιν ἐν σοί, Ἰωάννινα σεπτῶς, καὶ Νάουσα θεοφόρε·
τῆς μὲν γὰρ γόνος ὑπάρχεις, τῆς δὲ προστάτης προμηθέστατος.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Ε'κ τῆς γῆς πρὸς τὰ ἄνω χαίρουσα ἔδραμες, καὶ Ἀγγέλων αἱ τάξεις τὴν σὴν Μετάστασιν, ἐμεγάλυνον Ἀγνὴ δορυφοροῦντές σε· νῦν δὲ ἡμεῖς αἶνον θερμόν, ἀναφέρομεν πιστῶς, τῇ δόξῃ σου Θεοτόκε· ὅτι ἡμᾶς διασώζεις, καὶ περισκέπεις πάσης θλίψεως.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Θείαν χάριν δεδεγμένος, οὐρανόθεν Θεόφανες, σεαυτὸν καθάρας, πάσης ὑλικῆς Πάτερ σχέσεως, θαυματουργεῖς τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, λύων πάντοτε, παθῶν ποικίλων ἐπήρειαν.

Ε'ν Βερροία παρεγένου, ἐκ τοῦ Ἄθω Θεόφανες, Πνεύματι Ἀγίῳ, Πάτερ τὰς κινήσεις ποιούμενος, καὶ ἀνεγείρας ναὸν τῇ Θεομήτορι, τύπος γέγονας, τῶν Μοναστῶν τῇ ἀσκήσει σου.

Ι'κεσίαις σου ἐνθέοις, τῆς θαλάσσης τὸν κλύδωνα, ὡς Θεοῦ θεράπων, Πάτερ εἰς γαλήνην μετέβαλες, καὶ τῷ ἰστίῳ τοῦ Πνεύματος περρούμενος, χαίρων ἔφθασας, ζωῆς πρὸς ὄρμον οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Ο'ρος θεῖον ἀνεδείχθης, καὶ δασὺ καὶ κατάσκιον, ὡς φησι Προφήτης, θεῖω ἐλλαμπόμενος Πνεύματι· ἐκ σοῦ γὰρ ὤφθη σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, καὶ διέσωσεν, ἡμᾶς Παρθένε ὁ Κύριος.

Καταβασία. Ρήσεις Προφητῶν καὶ αἰνίγματα...

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νοῦν θεῖον κτησάμενος, ταῖς θεαῖς ἀναβάσεσιν, ὅλος οὐρανόφρων Πάτερ ὤφθης, καὶ Μοῆην θεῖαν τοῖς Ἀρχαγγέλοις Χριστοῦ, ὡς μονὴ Τριάδος λογική, ἐν Ναούσῃ ἴδρυσας, θεοφόρε Θεόφανες.

Φωστῆρά σε πάμφωτον, ἡ Νάουσα ἐδέξατο, καὶ τῶν ἀρετῶν σου ταῖς ἀκτίσι, καταυγασθεῖσα Πάτερ Θεόφανες, ὥσπερ θησαυρὸν πλουτοποιόν, κέκτηται τὴν Κάραν σου, χάριν ἄφθονον βλύζουσαν.

Ω'ς πῦρ φλέγον ἅπασαν, κακίας ὕλην Ὅσιε, ἢ σοὶ δεδομένη θεία χάρις, ἐκ τῆς Ναούσης ταχέως ἤλασε, τὸν βροτολογιγὸν πάλαι λοιμόν· ὅθεν σου τὴν εὐνοίαν, Ναουσαῖοι κηρύττουσι.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα καὶ Κύριον, μετὰ σαρκὸς κηύσασα, σώζοντα τῆς πάλαι καταδίκης, τὸν Βασιλέα πάσης τῆς κτίσεως, τοὺς ὑμνολογοῦντας εὐσεβῶς, τὸ μέγα μυστήριον, Θεοτόκε τοῦ τόκου σου.

Καταβασία. Τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος.

Ὡδὴ στ'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Μέγας ἐδείχθης ἐν θαύμασι, πλουσίως δοξασθεὶς θεῖω Πνεύματι, Πάτερ Θεόφανες· ὅθεν μεγάλων ἐκάστοτε, κινδύνων ἀπαλλάτεις, τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

Ο'σίων ὄφθης ἐφάμιλλος, Ἁγίων ἰσοστάσις Ὅσιε, θαυμάτων ὄργανον, Ἰωαννίνων ἀγλαΐσμα, καὶ ἔφορος Ναούσης, Πάτερ Θεόφανες.

Ι'άσεις βρούουσα Ὅσιε, ἡ Κάρα σου δυνάμει τοῦ Πνεύματος, παύει νοσήματα, καὶ ἀνομβρίαν τῇ πόλει σου, χαλεπωτάτην λύει, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Δόξης Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, τεκοῦσα μετὰ σώματος Ἄχραντε, δόξης τῆς κρείττονος, τοὺς γηγενεῖς κατηξίωσας· διὸ δοξολογοῦμεν, τὰ μεγαλεῖά σου.

Καταβασία. Ἄλιον ποντογενές.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τῆς μυστικῆς θεοφανείας θεῖον ὄργανον
τῇ ἰσαγγέλῳ πολιτείᾳ ἐχρημάτισας
Καὶ θαυμάτων ἐδοξάσθης τῇ χορηγίᾳ.
Ἄλλ' ὡς μέγας τοῦ Θεοῦ θεράπων Ἅγιε
Καθικέτευε λυτροῦσθαι πάσης θλίψεως
Τοὺς βοῶντάς σοι, χαίροις Πάτερ Θεόφανες.

Ὁ Οἶκος.

Αγγελος ἐν τῷ κόσμῳ, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, Θεόφανες βιώσας
δόσιως· καὶ ἀγγελικῆς ἤδη χαρᾶς, μετεσχηκῶς τελέσας τὸν ἀγῶνά σου, ἰκέτευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν πίστει σοι βοῶντων

Χαῖρε Θεοῦ ὁ θεῖος θεράπων
 Χαῖρε φωτὸς αὐλοῦ θεάμων
 Χαῖρε τῶν Ὁσίων τῶν πάλαι ισότιμος
 Χαῖρε τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων ὁμόσκηνος
 Χαῖρε μύστης ἐνθεώτατος ἀναβάσεων σεπτῶν
 Χαῖρε τύπος πρακτικώτατος πόνων τῶν ἀσκητικῶν
 Χαῖρε Ἰωαννίνων εὐκλεέστατος γόνος
 Χαῖρε τῶν Ναουσαίων γαληνότατος ὄρμος
 Χαῖρε πιστοῖς παρέχων ἰάματα
 Χαῖρε ψυχῶν ἰώμενος τραύματα
 Χαῖρε λαμπρὸς πολιοῦχος Ναούσης
 Χαῖρε ἡμῶν πρὸς τὸν Κτίστην μεσίτης

Χαίροις Πάτερ Θεόφανες.

Συναξάριον.

Τῇ ιθ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, τοῦ Θαυματουργοῦ, πολιοῦχου τῆς πόλεως Ναούσης.

Στίχ. Ὁ Θεοφάνης ἀρεταῖς φάνας πάλαι

Τὴν Νάουσαν νῦν λειψάνῳ ἐκλαμπρύνει.

Θεοφάνης δεκάτη ἐνάτη ἐνθεν φαίδιμος ἦρθη.

Οὗτος ὁ θεοφόρος πατήρ, ἦν ἀκμάζων τῷ ἕκτῳ καὶ δεκάτῳ αἰῶνι, ἐκ τῆς πολυφήμου τῶν Ἰωαννίνων πόλεως ὀρμώμενος, εὐσεβῶν τοκέων υἱός. Θείῳ τρωθεὶς ζήλω ἤκε τῷ Ἀγίῳ τοῦ Ἁθῶ ὄρει, καὶ ἐγένετο μοναχὸς ἐν τῇ ἐκεῖσε ἱερᾷ τοῦ Δοχειαρίου λεγομένη Μονῇ, ἧς καὶ καθηγητῆς καὶ ἡγούμενος, θείῳ Πνεύματι, ὤφθη. Εἶτα παρεγένετο ἐν Βερροῖα, ἐνθα μονὴν ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου Μητρὸς συνεστήσατο, ἐξ ἧς ἐν Ναούσῃ, ἀνεγείρας καὶ ὤδε μονὴν τοῖς Ἀρχαγγέλοις, τύπος τοῖς μονασταῖς, καὶ ἐναρέτου ἀγωγῆς ὑψηλῆς γεγονώς. Πλήρης δὲ θείου Πνεύματος καταστάς, θαυμάτων πλείστων αὐτουργὸς ἐγένετο· θαλάσσιον γὰρ ὕδωρ εἰς πότιμον μετέβαλε· τρικυμιώδους σφόδρα θαλάσσης τὸν σάλον ἐκόπασε· λεπρῶντα Ἀγαρηνὸν τὸ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον ἰάτρευσε· δαιμονῶντα ἰάσατο· χεῖρα κυλλὴν ἐθεράπευσε· γυναῖκα αἰμορροοῦσαν ὑγιῆ ἀποκατέστησε· λαοφθόρου καὶ βροτολοιγοῦς πανώλους καὶ δεινῆς ἀνομβρίας τὴν πόλιν Ναούσης ἀπήλλαξε· κλέπτῃν παραλυσίᾳ ἐπαίδευσε, καὶ μεταγνόντα ἰάσατο· καὶ πλείστας ἄλλας δυνάμεις θαυμάτων καὶ ἰαμάτων χάριτας ἐνήργησε. Τὴν ἁγίαν τούτου καὶ θαυματόβρυτον Κάραν ἢ

τῆς Ναούσης πόλις θησαυρίζει, ἧς πολιοῦχος τυγχάνει, καὶ πρὸς Θεὸν πρεσβευτῆς δυνατώτατος.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ι'ατῆρά σε, εἰδὼς πάσης κακώσεως, Πάτερ Θεόφανες, Ἀγαρηνὸς ὁ λεπρός, προσῆλθε τῇ Κάρᾳ σου, θερμῆς ἐκ πίστεως, καὶ τὴν ἴασιν, ταχέως ἐκομίσατο, μεγαλύνων σου τὴν χάριν.

Διανύσας σου, ἀσκητικῶς Θεόφανες, τὸν βίον ἅπαντα, δόξης μετέσχες Θεοῦ· ἐντεῦθεν ἰάματα, βλυστάνεις ἄφθονα, καὶ τὴν πάσχουσαν, ἐξ αἱμορροΐας Ὅσιε, γυναῖκα ἐθεράπευσας.

Οἴλην δέδεξαι, τοῦ Παρακλήτου Ὅσιε, τὴν θεῖαν ἔλλαμψιν, ὡς καθαρὸς τὴν ψυχὴν· διὸ τῇ ἐντεύξει σου, ὕδωρ θαλάσσιον, μετεποίησας, εἰς πότιμον Θεόφανες, δοξασθεὶς παρὰ Κυρίου.

Θεοτοκίον.

Υ'περύμνητε, Ὑπεραγία Δέσποινα, ἡ σωματώσασα, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, τὸν πάντων δεσπύζοντα, αὐτὸν ἰκέτευε, τῶν τοῦ σώματος, παθῶν ἀποκαθάραι με, καὶ λαμπρύναι τὴν ψυχὴν μου.

Καταβασία. Ἰταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρί.

ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Γνοὺς τὴν πρὸς Χριστὸν ἀνάλυσίν σου, Θεόφανες ἐξ Ἀγίου Πάτερ Πνεύματος, λόγοις παρακλήσεως, καὶ σοφοῖς διδάγμασι, τοὺς φοιτητὰς ἐστήριξας καὶ ἐνουθέτησας, βαδίζειν σωτηρίας τὴν τρίβον, καὶ χαίρων μετέστης, πρὸς τὰς ἀγήρω λήξεις.

Εἴδραμες πολλῇ ἐν εὐφροσύνῃ, πρὸς δόξαν τὴν ὑπερκόσμιον Θεόφανες, τὸν τῆς σῆς ἀσκήσεως, δρόμον ὡς ἐτέλεσας, καὶ τὸ σεπτὸν σου λείψανον σεπτῶς ἐκήδευσαν, εὐσχήμως φοιτητῶν σου τὰ στίφη, ἐξ οὗ ἰαμάτων, πλουσία ἔρρει χάρις.

Ρώμην καὶ χαρὰν καὶ σωτηρίαν, καρποῦται ἡ τῆς Ναούσης πόλις Ἄγιε, ἐκ τῆς θείας Κάρας σου, ἣν ἐν κόλποις φέρουσα, κηρύττει σου τὰ θαύματα καὶ μεγαλύνει σε, ὡς μέγαν καὶ θερμὸν πολιοῦχον, ρυόμενον ταύτην, ἐκ πάσης δυσχερείας.

Θεοτοκίον.

Αγιος ναός Δαβίδ ὡς ψάλλει, Παρθένε καὶ θαυμαστός καὶ περιλάλητος, ὤφθης τοῦ Παντάνακτος, τοῦ ἐκ τῶν αἱμάτων σου, σωματωθέντος Ἐχραντε καὶ κόσμον σώσαντος· διὸ καὶ νανοῦ οὐρανοῦ, δεῖξον κληρονόμον, θερμῶς καθικετεύω.

Καταβασία. Φλόγα δημοῖζουσαν οὐσίους...

Ὡδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Στέφος εὐπρεπές, καὶ δόξης διάδημα καὶ ζωὴν ἄλυπον, Ὅσιε Θεόφανες, ὡς ἰσαγγέλωσ πολιτευσάμενος, παρὰ Θεοῦ ἀπειληφας καὶ κατὰ μέθεξιν, ἐθεώθησ, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, καθορῶν Πάτερ κάλλος τὸ ἄρρητον.

Ισχυσας στερρῶσ, ἰσχυῖ σθενούμενος τοῦ θείου Πνεύματος, ἰσχὺν τὴν ὀλέθριον, καταπαλαιῖσαι τοῦ κοσμοκράτορος, ἐν ἀσθενείᾳ φύσεωσ Πάτερ Θεόφανες· διὰ τοῦτο, θαυμαστῶσ δοξάζει σε, ὁ Χριστός ἐν σημείοις καὶ θαύμασι.

Μέγαν ἀρωγόν, ἡ Νάουσα ἔχει σε καὶ ἀντιλήπτορα, Ἄγιε Θεόφανες· διὸ προστρέχει αἰεὶ τῇ σκέπῃ σου, καὶ τὴν ἁγίαν Κάραν σου προσπτυσσομένη πιστῶσ, ἐορτάζει, πανδημεὶ τὴν μνήμην σου, εὐφημοῦσα τοὺς θείους ἀγωνάς σου.

Οῖλος ἐναγής, ὑπάρχων Θεόφανες τολμήσας ὑμνησα, τὴν ἁγίαν μνήμην σου, ἀλλὰ μοι Πάτερ ὡσ συμπαθέστατος, σύγγνωθι καὶ τὸν ὕμνον μου εὐμενῶσ πρόσδεξαι, καὶ πταισμάτων, τῶν πολλῶν μου αἰτησαι, ἐκ Θεοῦ τὴν τελείαν συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Υμνησαν τὴν σὴν, ἁγίαν Μετάσταςιν Ἄγγέλων τάγματα, Κόρη Παντευλόγητε, δορυφοροῦντα ἀνερχομένην σε, πρὸς δόξαν ὑπερκόσμιον ὡσ πάντων ἄνασσαν, καὶ ἡμεῖσ δέ, αἰνόν σοι προσφέρομεν, τὴν πολλήν σου αἰτοῦντες βοήθειαν.

Καταβασία. Αἱ γενεαὶ πᾶσαι.

Νενίκηνται τῆσ φύσεωσ οἱ ὄροι.

Ἐξαποστειλάριον. *Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.*

Τῆς μυστικῆς Θεόφανες, ἐν τῷ Ὄρει τοῦ Ἄθω, θεοφανείας ἔτυχες, ὡς ὀσίως βιώσας, καὶ λαμπρυνθεὶς τῇ καρδίᾳ, ἐν Βεροῖα ἐκλάμπεις, καὶ ἐν Ναούση Ὄσιε, δαδουχίαις θαυμάτων θεοπρεπῶν, καὶ ἀκτίσι Πάτερ ἐνθέων ἔργων· διό σου τὴν ὑπέριμον, ἀσπαζόμεθα Κάραν.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

ΑἼνον Ἄγνη μεθέορτον, τῇ σεπτῇ σου Κοιμήσει, χαρμονικῶς προσάδοντες, ἐκβοῶμέν σοι πόθῳ· χαῖρε ἡ Μήτηρ Κυρίου· χαῖρε Πάναγνε Κόρη· χαῖρε ἡ πρὸς οὐράνιον, ἀπὸ γῆς μεταστᾶσα δόξαν λαμπράν, καὶ ἐκεῖθεν πάντας τοὺς σέ ὑμνοῦντας, ἀπαύστως ἐποπεύουσα, μητρικῇ συμπαθείᾳ.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Πάτερ ἱερὲ Θεόφανες, ἀνατεθεὶς τῷ Χριστῷ, τοῖς αὐτοῦ θείοις ἴχνεσι, χαίρων ἠκολούθησας, θεολήπτῳ φρονήματι· καὶ καταλείψας κόσμου τὸν τάραχον, πρὸς τὸν λιμένα τὸν τῆς ἀσκήσεως, πόθῳ προσώρμησας, καὶ τὴν ὑπερκόσμιον, ἐν τῇ ψυχῇ, εὖρες ἀγαλλίασιν, ἀσκήσας ἄριστα.

Πάτερ θεόφρον Θεόφανες, ἐν Ὄρει Ἄθω ἐλθὼν, πολιτείαν ἰσαγγελον, οὐρανίῳ ἔρωτι, ἀληθῶς πεπολίτευσαι, καὶ Μοναζόντων τύπος γενόμενος, χαρίτων θείων ὥφθης ἀνάπλεως· ὦ τῶν θαυμάτων σου! δι ὧν πᾶσιν Ἄγιε, δίδως αἰεὶ, ἴασιν καὶ λύτρωσιν, τοῖς προσιοῦσί σοι.

Οσιε Πάτερ Θεόφανες, θαυματουργῶν ἱερῶς, Παρακλήτου τῇ χάριτι, νόσους πλείστας ἤλασας, καὶ ὑγείαν ἐβράβευσας· ὄθεν Ναούσης ἡ πόλις Ἄγιε, τὴν σὴν ἁγίαν Κάραν πλουτήσασα, θεῖόν σε κέκτηται, ἀρωγὸν βοῶσά σοι· Σκέπε αἰεὶ, Πάτερ ταῖς πρεσβεΐαις σου, τόνδε τὸν κληρὸν σου.

Οσιε Πάτερ Θεόφανες, Ἰωαννίνων βλαστός, θεοπόθητος πέφνησας, Ὄρους Ἄθω καύχημα, Μοναστῶν ἐγκαλλώπισμα,

Βερροίας κλέος Ναούσης καύχημα, καὶ πολιοῦχος ταύτης περιδοξος· ὄθεν τὴν μνήμην σου, τὴν σεπτὴν γεραίροντες πρὸς τὸν Χριστόν, πρέσβυν σε θερμότατον, νῦν προβαλλόμεθα.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'.

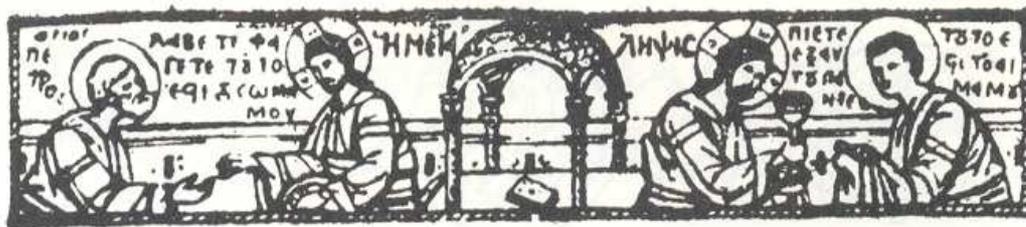
Ο "σιε Πάτερ, ἀγάπη θεία τρωθεὶς, ἀγγελικὸν ἐπεδείξω βίον, σαυτὸν ἀπαρνησάμενος· τῶν γὰρ πάλαι Ὁσίων, τὴν ἀρετὴν ἀπεμάξω, καὶ τῶν κατ' ἐκείνους δωρεῶν, ἐταμιεύσω τὸν πλοῦτον, ἴσος αὐτοῖς γενόμενος. Ὅθεν Ἰωαννίνων ἡ πόλις, τοῖς σπαργάνοις σου καυχᾶται, καὶ ἡ Νάουσα χαίρει, ἀγιαζομένη τῇ ἀγίᾳ Κάρᾳ σου· αἷς δίδου οὐρανόθεν, τῶν πρεσβειῶν σου τὰς χάριτας, Θεόφανες μακάριε, Ἀγγέλων συνόμιλε.

Καὶ νῦν... Ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Α "σατε λαοί, τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἄσατε· σήμερον γὰρ τὴν ὀλόφωτον ψυχὴν αὐτῆς, εἰς τὰς ἀχράντους παλάμας, τοῦ ἐξ αὐτῆς ἄνευ σπορᾶς σαρκωθέντος, παρατίθησιν· ὧ καὶ πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καὶ στ' Ὠδῆ. Ἄποστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον.

Τῶν Ἰωαννίνων θεῖος βλαστός, καὶ Ναούσης μέγας, πολιοῦχος καὶ ἀρωγός, καὶ πηγὴ θαυμάτων, Θεόφανες ἐδείχθης· διό σου τὴν ἁγίαν, Κάραν σεβόμεθα.

Δίστιχον.

Θεῶ με ἄγε ὦ Θεόφανες Πάτερ

Γεράσιμον μέλλοντα τὰς ἀρετὰς σου.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

Εἰς τὸν Ὅσιον καὶ Θεοφόρον Πατέρα ἡμῶν

Θ Ε Ο Φ Α Ν Η Ν

τὸν Θαυματουργόν, πολιοῦχον Ναούσης.

ΠΟΙΗΜΑ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος ὡς συνήθως καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ω'ς τοῦ Σωτῆρος θεοφόρος θεράπων, καὶ κοινωνὸς τῶν θεϊκῶν χαρισμάτων, καὶ τῶν Ὁσίων πάντων ἰσοστάσιος, Ὅσιε Θεόφανες, ἀρωγὸς καὶ προστάτης, φάνηθι τοῖς δούλοις σου, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσι, καὶ τῇ σῇ πόλει δίδου δαψιλῶς, τῆς εὐλογίας, τῆς σῆς τὰ δωρήματα.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' καὶ ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

«Ἡ Θεοφάνους χάρις με σώζεις, Γερασίμου».

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἦγρὰν διωδεύσας.

Η'λίον τῆς δόξης ταῖς ἀστραπαῖς, Θεόφανες Πάτερ, λαμπρυνόμενος νοητῶς, λύσον τῶν παιθῶν μου τὴν ὀμίχλην, τῇ φωταυγείᾳ προστασίᾳ σου Ὅσιε.

Θαυμάτων πηγάζουσα δωρεάν, ἢ θεία σου κάρα, θεραπεύει πάθη δεινά· διὸ τῆς ζωῆς μου τὰς ὀδύνας, ἴασαι Πάτερ Θεόφανες δέομαι.

Ε'ν σοὶ καυχωμένη ὡς ἀληθῶς, Ναούσης ἢ πόλις, ἐκλυτροῦται πάσης ὀργῆς, τῇ σῇ ἀντιλήψει θεοφόρε, καὶ ἀνυμνεῖ σου θαυμάτων τὰς χάριτας.

Θεοτοκίον.

Ο' ἀναρχος Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἐκ σοῦ σωματοῦται, καὶ ἐν χρόνῳ ὤφθη ἐν γῆ, τὰ χρόνια πάθη ἐξοικίζων, ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν Κόρη δι' ἔλεος.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Φωταυγὲς νέον ἄστρον, ὡς ἀληθῶς πέφηνας, Ὅσιε Θεόφανες Πάτερ, βίου λαμπρότητι· ὄθεν ἀπέλασον, τῶν πρεσβειῶν σου τῷ φέγγει, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, σκότος ἐπώδυνον.

Α'πὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ συνοχῆς λύτρωσαι, τοὺς εἰλικρινῶς προσιόντας, τῇ θείᾳ κάρᾳ σου, Πάτερ Θεόφανες, καὶ τὴν τιμῶσάν σε πόλιν, ἀσινῇ διάσφζε, πάσης στενώσεως.

Νᾶμα ἄϋλον θεῖον, ζωοποιὸν Ὅσιε, βλῦσον τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, ἡμῖν Θεόφανες, καὶ τὴν φλογίζουσαν, σθέσον πικρὰν ἁμαρτίαν, τὴν καταναλίσκουσαν, ἡμᾶς ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον.

Ο'ρος ἅγιον θεῖον, καὶ ἐμφανὲς πέφηνας, ὡς οἱ θεηγόροι Προφῆται, σὲ προεκήρυξαν· διὸ πλανώμενον, πρὸς ἀπωλείας με ὄρη, ἔλκυσσον καὶ σῶσόν με, μόνη Πανύμνητε.

Διάσωσον ἐκ πάσης βλάβης Θεόφανες θεοφόρε, τοὺς ἐν πίστει τῇ προστασίᾳ σου σπεύδοντας, ὡς παρησιάν πρὸς Κύριον κεκτημένους.

Ἐπίβλεψον. ἐν εὐμενείᾳ...

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμῆ.

Προστάτην θερμόν, καὶ πολιοῦχον ἔνθεον, ἡ πόλις σοφέ, Ναούσης κεκτημένη σε, κραυγάζει σοι Θεόφανες· Ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ἀπάλλαξον, καὶ τῶν ἐν βίῳ δεινῶν συμφορῶν, τοὺς σπεύδοντας Πάτερ τῇ σῆ χάριτι.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υπελθὼν τῆς ἀσκήσεως, Ὅσιε Θεόφανες τὰ παλαίσματα, ἐναρέτως πολιτεύεσθαι, ἡμᾶς ἐνδυνάμωσον δεόμεθα.

Σὲ προστάτην καὶ ἔφορον, Ναουσαῖοι ἔχοντες καταφεύγουσι, πάσῃ ὥρᾳ τῇ πρεσβείᾳ σου, καὶ λυτροῦνται πάσης περιστάσεως.

Χάριν ἄφθονον βλύζουσα, ἡ ἀγία κἀρα σου ὦ Θεόφανες, ἀγιάζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καὶ ἰᾶται πάθη τὰ ἀνίατα.

Θεοτοκίον.

Αἴγων τῆρει με Πάναγνε, νῶ ψυχῇ καρδία καὶ ταῖς αἰσθήσεσι, καὶ μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ δίωξον, τὸν πρὸς τὴν ἀπώλειαν ὠθοῦντά με.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ρύπων ψυχικῶν, ἡμᾶς κάθαρον Θεόφανες, ἐπομβρίαις τῶν θερμῶν σου πρεσβειῶν, καὶ ὀδύνας τὰς τοῦ σώματος θεράπευσον.

Ιᾶδε συμπαθῶς, τοὺς προσπίπτοντας τῇ κἀρᾳ σου, καὶ ἐκπλήρου τὰ αἰτήματα ἡμῶν, θαυματόβρυτε Θεόφανες μακάριε.

Σκεῦος ἐκλεκτόν, γεγονὼς τοῦ θείου Πνεύματος, ἐκ τῆς χάριτος μετάδος τῆς αὐτοῦ, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δεόμεθα Θεόφανες.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, τὴν ρυπῶσάν μου ἐκκάθαρον ψυχὴν, καὶ τὸν νοῦν μου μετανοία περιτείχισον.

Ὁδὴ στ'. Τὴν δέησιν.

Ε'δέξω, θαυμάτων χάριν πλουσίαν, χορηγία τῆ τοῦ Πνεύματος Πάτερ· ἔνθεν δαιμόνων ἐλαύνεις τὴν ρύμην, καὶ τοῖς αἰτούσι παρέχεις ἐκάστοτε, Θεόφανες θαυματουργέ, τὴν θερμὴν σου ἐν πᾶσι βοήθειαν.

Στροβεῖ με, ἄλλεπαλλήλων πνευμάτων, τρικυμία διὰ πλῆθος πταισμάτων, ἀλλ' ὡς λιμένι τῆ σῆ προστασία, πίστει προστρέχων βοῶ σοι Θεόφανες· Ἰλέωσαί μοι τὸν Κριτὴν, καὶ πταισμάτων μοι αἴτει συγχώρησιν.

Ω'ς θεῖόν σε, πολιοῦχον γεραίρει, καὶ βοᾷ σοι τῆς Ναούσης ἡ πόλις· Ἐκ δυσχερείας καὶ πάσης ἀνάγκης, τὸν σὸν λαὸν διαφύλαττε ἄτρωτον, Θεόφανες θαυματουργέ, τῆ θερμῆ σου πρεσβεία πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ζωῆς με, τῆς ἀθανάτου καὶ θείας, ἡ τεκοῦσα τὸν ἀθάνατον Λόγον, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς Θεοτόκε, συγκληρονόμον ἀπέργασαι δέομαι, ἀπὸ θανάτου χαλεποῦ, ἁμαρτίας Ἀγνὴ ρυομένη με.

Διάσωσον ἐκ πάσης βλάβης Θεόφανες θεοφόρε, τοὺς ἐν πίστει τῆ προστασία σου σπεύδοντας, ὡς παρησίαν πρὸς Κύριον κεκτημένος.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον...

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Θεοφανείας φωτὸς ὑπὲρ ἔννοιαν, τῆς μυστικῆς ἠξιώθης Θεόφανες· διὸ φωτισμῶ τῆς σῆς χάριτος, τὸν σκοτασμὸν τῶν παθῶν ἡμῶν σκέδασον, αἰτούμενος πᾶσι τὰ κρείττονα.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰμὴ ὁ Πα-

τήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰμὴ ὁ Υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρῶτός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Εργοῖς τῆς ἀσκήσεως, καὶ καθαρᾶς πολιτείας, Ὅσιε Θεόφανες, τὸν Χριστὸν ἐδόξασας θείῳ ἔρωτι, καὶ λαμπρᾶς ἔτυχες, παρ' αὐτοῦ εὐκλείας· ὃν ἰκέτευε δεόμεθα, πάσης κακώσεως, καὶ ὀδυνηρῶν περιστάσεων, καὶ νόσων τε καὶ θλίψεων, ρύεσθαι ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε, καὶ διδόναι πᾶσι, τὴν λύσιν τῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν, καὶ εὐφροσύνην τὴν κρείττονα, τοῖς ἐν λύπαις στένουσι.

Ὁ Ἱερεὺς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ομβρους πάλαι ὑπόθεν, ὡς κατήγαγε Πάτερ ἡ θεία κἀρα σου, οὕτω καὶ νῦν ἐξ ὕψους, μὴ παύσῃ ὑετίζων, θεοφόρε Θεόφανες, τῆς προστασίας τῆς σῆς, ἡμῖν τὴν ἐπομβρίαν.

Ι'ατρείαν ὡς εὔρεν, ὁ ἀπόγονος Ἄγαρ ἐκ τῶν λειψάνων σου, οὕτω τὴν θεραπείαν, παθῶν τῶν πολυτρόπων, οἱ τιμῶντές σε εὐροίμεν, διὰ τῆς σῆς ἀρωγῆς, Θεόφανες παμμάκαρ.

Συσχεθεῖς ἀπορία, ὁ λαὸς τῆς Ναούσης ἐξ ἐπελθούσης ποτέ, πανώλους λαοφθόρου, εὗρατο σωτηρίαν, τῇ ὀξειᾷ πρεσβεΐᾳ σου· ὅθεν εὐσήμως τὴν σὴν, Πάτερ κηρύττει χάριν.

Θεοτοκίον.

Γαλουχήσασα Κόρη, τὸν ἐκτρέφοντα πάντα τῷ αὐτοῦ ρήματι, διάθρεψον τὸν νοῦν μου, πεινῶντά σου τὴν χάριν, καὶ μακρὰν ἀποδίωξον, τὸν πολεμοῦντα αἰεὶ, ὑπούλως τὴν ψυχὴν μου.

ᾠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ε'πιληψίας, ὡς τὴν γυναῖκα ἐρρύσω, οὕτω λύτρωσαι τῆς τοῦ ἐχθροῦ μανίας, τοὺς σὲ εὐφημοῦντας, Θεόφανες τρισμάκαρ.

Ρῶσιν σωμάτων, ρῶσιν ψυχῶν Πάτερ δίδου, τοῖς προστρέχουσι τῇ θαυμαστῇ σου κάρᾳ, καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ, δυσχερειῶν τὴν λύσιν.

Αίμορραγίας, γυνὴ τὴν ἴασιν εὔρεν, ὡς προσέδραμε τοῖς θείοις σου λειψάνοις· ὅθεν καὶ ἀνύμνει, τὴν χάριν σου θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Κόρη, τῇ σωστικῇ σου δυνάμει, τῆς τοῦ δράκοντος πανώλεθρου πλάνης, καὶ πρὸς σωτηρίας, κατεύθυνόν με τρίβον.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ι'άτρευσον τὸ ἄλγος, Πάτερ τῆς ψυχῆς μου, καὶ ραθυμοῦντα τὸν νοῦν μου διέγειρον, πρὸς ἀληθοῦς μετανοίας, γνῶσιν Θεόφανες.

Μὴ παύση προστατεύων, Πάτερ τῆς Ναούσης, τῆς πολιοῦχον καὶ θετόν σε ἔφορον, καταπλουτούσης Θεόφανες παμμακάριστε.

Οὐκ ἀπίσταντες, πρὸς τὴν σὴν πρεσβείαν, πάσης ἀνάγκης καὶ βλάβης ρυσθείημεν, καὶ θεϊκῆς εὐλογίας τύχοιμεν Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Υ'μνοῦμέν σου τὸν τόκον, Κεχαριτωμένη, δι' οὗ φθορᾶς καὶ θανάτου ἐρρύσθημεν· τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς γὰρ κόσμῳ ἐκήσας.

Τὸ Ἄξιόν ἐστι... καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Τῶν Ἰωαννίνων θεῖος βλαστός, καὶ Ναούσης μέγας, ἀντιλήπτωρ καὶ ἀρωγός, Θεόφανες πέλεις, ἀγγελικῶς βιώσας, καὶ νέμεις τοῖς αἰτοῦσι, χάριν· σωτήριον.

Χαίροις ἐναρέτου ζωῆς κανών, καὶ τῆς ἀπαθείας, ὁ πολύτιμος θησαυρός· χαίροις τῶν Ὀσίων, ἰσότημος ἐν δόξῃ, Θεόφανες παμμάκαρ, ἡμῶν ἀντίληψις.

Εΐζησας ὡς ἄγγελος ἐπὶ γῆς, καὶ παρὰ Κυρίου, ἐδοξάσθης ἐν οὐρανοῖς· ὄθεν καὶ θαυμάτων, τὴν χάριν δεδεγμένος, Θεόφανες πηγάζεις, χάριν ἰάσεων.

Χαίροις τῆς Ναούσης ὁ ἀρωγός, καὶ θεῖος προστάτης, καὶ μεσίτης πρὸς τὸν Χριστόν· χαίροις θεοφόρε, Θεόφανες θεόφρον, Ἄγγέλων συμπολίτα καὶ ἰσοστάσιε.

Ωσπερ ἰατρεῖον πνευματικόν, τὴν σεπτὴν σου κάραν, κεκτημένοι οἱ εὐσεβεῖς, ἴασιν καὶ χάριν, καὶ θεῖαν εὐφροσύνην, λαμβάνουσιν ἐκ ταύτης, Πάτερ Θεόφανες.

Πρέσβευε ἀπαύστως πρὸς τὸν Χριστόν, Θεόφανες Πάτερ, ὑπὲρ πάντων τῶν εὐσεβῶν, ὡς ἂν πάσης βλάβης, ρυώμεθα καὶ νόσου, οἱ πίστει προσιόντες, τῇ προστασίᾳ σου.

Πᾶσαι τῶν Ἄγγέλων...

Τὸ Τρισάγιον, τὰ συνήθη τροπάρια, ἔκτενης καὶ ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἕξις:

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας τοὺς προστρέχοντας πιστῶς, Ὅσιε Θεόφανες Πάτερ, τῇ ἀντιλήψει σου, ρῦσαι πάσης θλίψεως, καὶ περιστάσεως, καὶ κινδύνων τὸν τάραχον, κόπασον λιταῖς σου, ὡς θεράπων γνήσιος, τοῦ Παντοκράτορος, δίδου δὲ εἰρήνην ὑπόθεν, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν αἴτει, τοῖς εἰλικρινῶς σε μακαρίζουσι.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Δίστιχον.

*Θεόφανες φάνηθι θερμὸς προστάτης
Γερασίμῳ σπεύδοντι τῇ ἀρωγῇ σου.*

ΟΙΚΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ

Εἰς τὸν Ὁσίον καὶ Θεοφόρον Πατέρα ἡμῶν

Θ Ε Ο Φ Α Ν Η Ν

τὸν θαυματουργόν, πολιούχον πόλεως Ναούσης.

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῆς μυστικῆς θεοφανείας θεῖον ὄργανον
Τῇ ἰσαγγέλῳ πολιτεία ἐχρημάτισας
Καὶ θαυμάτων ἐδοξάσθης τῇ χορηγία.
Ἄλλ' ὡς μέγας τοῦ Θεοῦ θεράπων Ἅγιε
Καθικέτευε λυτροῦσθαι πάσης θλίψεως
Τοὺς βοῶντάς σοι, χαίροις Πάτερ Θεόφανες.

Αγγελος ἐν ἀσκήσει, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, Θεόφανες Ὁσίῳν
προσθήκη, (ἐκ γ') καὶ θεοφανείας μυστικῆς, φερωνύμως εἰσε-
δέξω τὴν ἔλλαμψιν διό σου τὴν λαμπρότητα, ἀγάμενοι πιστῶς βοῶ-
μεν·

Χαῖρε δι' οὗ τὰ πάθη νεκροῦνται
Χαῖρε δι' οὗ πιστοὶ φωταυγοῦνται
Χαῖρε τῆς αὐλοῦ ζωῆς τὸ θησαύρισμα
Χαῖρε τῆς ἐν ὕλῃ ἀπάτης κατάπτωμα
Χαῖρε ὕψος τῆς ἀσκήσεως δι' ἀγώνων εὐαγῶν
Χαῖρε βάθος τῆς φρονήσεως καὶ ἐνθέων ἐννοιῶν
Χαῖρε ὅτι Κυρίῳ ἐκ παιδὸς ἀνετέθης
Χαῖρε τοῦ κόσμου τῆς ἀπάτης ἀπέστης
Χαῖρε Θεοῦ θεράπων θερμότατος
Χαῖρε χοροῦ Ὁσίῳν ὁμόσκηνος

Χαίρε δι' οὗ ὁ Χριστὸς ἐδοξάσθη
Χαίρε δι' οὗ ὁ ἐχθρὸς ἀπηλάθη

Χαίροις Πάτερ Θεόφανες.

Βίον ἔνθεον ἔχων, ἐκ νεότητος Πάτερ, ὡς γόνος ἐναρέτων γονέων, προείλου τοῖς ἴχνεσι Χριστοῦ, ἀκολουθήσαι Θεόφανες Ὅσιε· ἐντεῦθεν θείῳ ἔρωτι, τετρωμένος πιστῶς ἐβόας·

Ἄλληλούϊα.

Γνώμη θεολήπτω, καὶ καρδία προθύμω, προσῆλθες ἐν τῷ Ὄρει τοῦ Ἄθω, καὶ πρὸς ὄρη Πάτερ νοητά, κατὰ Δαβὶδ ἀνυψώθης τῷ πνεύματι, φωτὶ θείῳ λαμπόμενος, καὶ πυρσεύων τοὺς σοι βοῶντας·

Χαίρε Θεὸν θερμῶς ἀγαπήσας
Χαίρε φθαρτῶν τὴν σχέσιν μισήσας
Χαίρε τῶν Ὀσίων ζηλώσας τὴν ἄσκησιν
Χαίρε τῶν δαιμόνων πατήσας τὴν ἔπαρσιν
Χαίρε ἄνθραξ θείου ἔρωτος ἐκτεφρῶν τὰς ἡδονὰς
Χαίρε νοῦς ὁ λύων πάντοτε τοῦ Βελίαρ τὰς βουλάς
Χαίρε ὅτι προθύμως ἐν τῷ Ἄθω προσῆλθες
Χαίρε ὅτι τοὺς πόνους τῶν Ὀσίων ὑπῆλθες
Χαίρε τρυφῆς ρεούσης ὑπέριστε
Χαίρε ζωῆς ἀφθάρτου συμμετοχε
Χαίρε παθῶν κατευνάσας τὴν ζάλην
Χαίρε Θεοῦ θησαυρίσας τὴν χάριν

Χαίροις Πάτερ Θεόφανες.

Δόξης ἐπουρανίου, ἐραστῆς ἀνεδείχθης, λιπὼν τὰ ἐν τῷ κόσμῳ ἡδέα, καὶ τὸν Σταυρὸν ἄρας τοῦ Χριστοῦ, ἐπαξίως τῷ καλοῦντι βεβίωκας, Θεόφανες μακάριε, τῷ Θεῷ ἐνθέως προσάδων·

Ἄλληλούϊα.

Ελαμψας ἐν τῷ Ἄθω, ἀρετῶν τῇ ἀσκήσει, ὡς λύχνος φαινὸς ἐγκρατείας, καὶ Δοχειαρίου τῆς Μονῆς, ἐπαξίως προέστης θείῳ Πνεύματι, πρὸς βίου τελειότητα, κατευθύνων τοὺς σοι βοῶντας·

Χαίρε ἡ δέλτος ὀσίων πόνων
Χαίρε ἡ βίβλος ἀγίων λόγων

Χαίρε ἐγκρατείας τὸ θεῖον κειμήλιον
 Χαίρε ἀπαθείας εὐώδες ἀλάβαστρον
 Χαίρε κήπος εὐωδέστατος ἀρετῶν ἀσκητικῶν
 Χαίρε πλοῦτος πολυτίμητος δωρεῶν πνευματικῶν
 Χαίρε ὅτι ἐπλήσθης φωτισμοῦ οὐρανοῦ
 Χαίρε ὅτι καθεῖλες τὴν ἰσχὺν τοῦ δολίου
 Χαίρε φωτὸς τὰ ὄπλα ἀράμενος
 Χαίρε Σατὰν τὸ κράτος τρεψάμενος
 Χαίρε χοροῦ Μοναστῶν ποδηγέτης
 Χαίρε Μονῆς Δοχειαρίου ἡγέτης

Χαίροις Πάτερ Θεόφανες.

Ζηλωτὴς ἐναρέτων, πράξεων δεδειγμένος, ὡς μύστης πρακτικῆς πολιτείας, τοὺς σοὺς ἐκπαιδεύεις φοιτητάς, τὰ ἄνω ποθεῖν καὶ φρονεῖν Θεόφανες, μεθ' ὧν ἐν βίῳ κρείττονι, τῷ ἀρχιποιμένι ἐβόας·

Ἀλληλούϊα.

Ηῤῥθης πρὸς ἀπαθείας, τὴν ἀκρόρειαν Πάτερ, λιπὼν τὰς ἐπιγείους ὀρέξεις, καὶ καταυγασθεὶς θείῳ φωτί, τῶν Μοναζόντων φωστὴρ ἐχρημάτισας· Χριστῷ γὰρ καθωδήγησας, ὁσίως τοὺς πόθῳ βοῶντας·

Χαίρε ὁ λύχνος τῆς ἐγκρατείας
 Χαίρε ἡ στήλη τῆς ἀπαθείας
 Χαίρε Μοναζόντων λαμπρὰ ὑποτύπωσις
 Χαίρε ἀσθενούντων θεόδοτος ἴασις
 Χαίρε οἶκος τῆς πραότητος καὶ χαρίτων θησαυρὸς
 Χαίρε τύπος θείων πράξεων καὶ σοφὸς μυσταγωγὸς
 Χαίρε θεοφανείας μυστικῆς ὁ θεάμων
 Χαίρε πρακτικωτάτης πολιτείας ἐκφάντωρ
 Χαίρε ψυχῆς λαμπρύνας τὴν δύναμιν
 Χαίρε ἐχθροῦ νεκρώσας τὴν ἔνστασιν
 Χαίρε νοῖ θεατῆς ἀπορρήτων
 Χαίρε παθῶν λυτρωτῆς ἐπωδύνων

Χαίροις Πάτερ Θεόφανες.

Θεῖω Πνεύματι Πάτερ, ὀδηγούμενος ἦκες, Θεόφανες εἰς πόλιν Βερροίας, καὶ σκήτη Βαπτιστοῦ τῆ σεπτῆ, κατασκηνώσας ζωὴν τὴν ἰσάγγελον, ἐν ταύτῃ πεπολίτευσαι, σὺν πληθῦϊ Μοναστῶν ψάλλων·

Ἄλληλουΐα.

Ιδρῶσιν ἐγκρατείας, παθῶν σβέσας τὴν φλόγα, τὸ φῶς τοῦ Παρακλήτου ἐδέξω, καὶ ναὸν ἰδρύεις ἱερόν, τῆ Παναχράντῳ Παρθένῳ Θεόφανες· διό σε μακαρίζοντες, ἀναβοῶμέν σοι τοιαῦτα·

Χαῖρε φωτὸς ἀύλου δοχεῖον
 Χαῖρε ὁ γόνος Ἰωαννίνων
 Χαῖρε Παρακλήτου τὸ ἔμψυχον σκῆνωμα
 Χαῖρε τοῦ μονήρους βίου τὸ ἴνδαλμα
 Χαῖρε ὅτι παραγέγονας ἐν Βερροία τῆ κλεινῆ
 Χαῖρε ὅτι ναὸν ἤγειρας τοῦ Σωτῆρος τῆ Μητρὶ
 Χαῖρε ὁ τοῦ Προδρομοῦ ἐν τῆ Σκήτῃ σκηνώσας
 Χαῖρε ὁ τὴν Ἀγγέλων πολιτείαν ζηλώσας
 Χαῖρε ζωῆς ἀγίας ἐκτύπωμα
 Χαῖρε σεπτῶν καμάτων γεώργημα
 Χαῖρε πολλοὺς φοιτητὰς συναθροίσας
 Χαῖρε ἐχθροῦ τὰς ὀρμὰς ἐκνευρίσας

Χαίροις Πάτερ Θεόφανες.

Καθελὼν τὴν μανίαν, τοῦ δολίου Βελίαρ, Θεόφανες τῆ σῆ καρτερία, στεφάνῳ ἐκοσμήθης ζωῆς, καὶ Ἀσωμάτων χορείαις ἠρίθμησαι, μεθ' ὧν Χριστὸν ἰκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐκβοῶντων·

Ἄλληλουΐα.

Λάμπας ἐν τῆ Ναούσῃ, ὡς ἀστὴρ ὑπερλάμπων, τῆ αἰγλῆ τῶν ὀσίων καμάτων, Μονὴν ἐγείρεις περιφανῆ, τοῖς τοῦ Χριστοῦ Ἀρχαγγέλοις Θεόφανες, ἐν ἧ οἱ προσερχόμενοι, ὡς ποιμένι σοι ἀνεβόων·

Χαῖρε ἀστὴρ ὀσίων ἀγόνων
 Χαῖρε πριστὴρ μανίας δαιμόνων
 Χαῖρε Μοναστῶν ὀδηγὲ ἐνθεώτατε
 Χαῖρε Ἀσκητῶν ὑποφῆτα θεόληπτε

Χαῖρε φοῖνιξ ὁ κατάκαρπος ἐναρέτου ἀγωγῆς
 Χαῖρε θεῖον ἐνδιαίτημα τῆς τοῦ Πνεύματος αὐγῆς
 Χαῖρε ὅτι ἐπέστης ἐν Ναούσῃ τῇ πόλει
 Χαῖρε ὅτι ἰθύνεις πρὸς ἀείζωον χλόην
 Χαῖρε λαμπτῆρ ὀσίας ἀσκήσεως
 Χαῖρε κρατῆρ ἀγίας φρονήσεως
 Χαῖρε κανὼν ἀπλανῆς Μοναζόντων
 Χαῖρε πιστῶν ἀρωγὲ τῶν βοῶντων

Χαίροις Πάτερ Θεόφανες.

Μέγας ἐν τῇ Βερροία, καὶ Ναούσῃ ἐδείχθης. Θεόφανες ὡς φίλος Κυρίου, ἐν ἔργοις καὶ θαύμασι πολλοῖς, καὶ Ὁρθοδόξων παιδεύεις τὸ πλήρωμα, ἀφορᾶν πρὸς τὰ κρείττονα, καὶ ἐν βίῳ σεμνῶ κρυναγάζειν·

Ἄλληλούϊα.

Νέος ἐν τοῖς Ὁσίοις, ἀσκητῆς ἀνεδείχθης, βιώσας ὡσπερ ἄγγελος Πάτερ, καὶ τῶν πάλαι Ὁσίων τὴν ζωὴν, χαρακτηρίσας ἀξίως δεδόξασαι· διὸ ἐξ ἀδοξίας με, παθῶν λύτρωσαι βοῶντα·

Χαῖρε ὁ νέος ἐν τοῖς Ὁσίοις
 Χαῖρε ὁ μέγας ἐν θαυμασίοις
 Χαῖρε τῆς Ναούσης λαμπρὸν ἐγκαλλώπισμα
 Χαῖρε τῆς Ἠπείρου περιβλεπτον καύχημα
 Χαῖρε θεῖων ἀναβάσεων θεοφόρος ὁδηγὸς
 Χαῖρε πλήρης θείας χάριτος καὶ θαυμάτων θησαυρὸς
 Χαῖρε ὅτι θαλάσσης κατευνάζεις τὸν σάλον
 Χαῖρε ὅτι ἐκτρέπεις ἅπαν νόημα φαῦλον
 Χαῖρε κλεινῶν Ὁσίων ὁμότροπος
 Χαῖρε σεπτῶν Πατέρων ἰσότιμος
 Χαῖρε λειμῶν ἀρετῶν οὐρανίων
 Χαῖρε πολλοὺς ἀφαρπάζων κινδύνων

Χαίροις Πάτερ Θεόφανες.

Ξένος ὄφθης ἐν κόσμῳ, τῶν φθαρτῶν καὶ ρεόντων, ἀπάντων ξενωθείς θεοφρόνως, καὶ τῷ ξένῳ σου βίῳ σοφέ, τῷ δι' ἡμᾶς

Ξενωθέντι δι' ἔλεος, Θεόφανες ὠκείωσαι, ὃ προσάγοις τοὺς ἐκ-
βοῶντας·

Ἄλληλούϊα.

Ο ἄλλος ἐνθους μετέστης, πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, τελέσας σου τὸν
δρόμον ὀσίως, καὶ συνήφθης Ἄγγέλων χοροῖς, ὡς ἰσάγγε-
λος ἐν βίῳ Θεόφανες, μεθ' ὧν Χριστὸν ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίσει σοι
βοῶντων·

Χαῖρε Ἄγγέλων ὁ συμπολίτης
Χαῖρε ὁ ὅσιος στεφανίτης
Χαῖρε ὁ τελέσας ὀσίως τὸν δρόμον σου
Χαῖρε ὁ ἐκλάμπας ἀμέμπτως τοῖς τρόποις σου
Χαῖρε θαύμασι πιστούμενος τὴν ἀγίαν σου ζωὴν
Χαῖρε ἅπασι δωρούμενος τὴν θερμὴν σου ἀρωγὴν
Χαῖρε ὅτι δυνάμεις ἐνεργεῖς ἰαμάτων
Χαῖρε ὅτι παρέχεις δωρεὰς χαρισμάτων
Χαῖρε εἰκὼν ἀγάπης θεότυπος
Χαῖρε μορφὴ ὀσία θεόμορφος
Χαῖρε χοροῦ Μοναζόντων ἀλείπτα
Χαῖρε ἡμῶν πρὸς τὸν Κτίστην μεσίτα

Χαίροις Πάτερ Θεόφανες.

Πλήρης χάριτος θείας, κἀρα σου ἡ τιμία, ὁρᾶται ἐν τῇ πόλει
Ναούσης, καὶ θαυμάτων βλύζει δωρεάς, τοῖς εὐλαβῶς προσ-
ιοῦσι Θεόφανες· πληροὶ γὰρ τὰ αἰτήματα, τῶν σὲ δοξάσαντι βοῶντων·

Ἄλληλούϊα.

Ρήσεσι πατρικαῖς σου, νουθετῶν καὶ στηρίζων, πανσόφως φοιτη-
τῶν σου τὸ στίφος, προείρηκας αὐτοῖς ἐμφανῶς, τὴν πρὸς
Χριστὸν ἀγίαν σου ἀνάλυσιν, οἱ δὲ θερμοῖς ἐν δάκρυσιν, ἐβόων σοι
Πάτερ τοιαῦτα·

Χαῖρε Μονῶν ἀγίων δομήτωρ
Χαῖρε πιστῶν θερμὸς ἀντιλήπτωρ
Χαῖρε φοιτητῶν σου ὁ θεῖος διδάσκαλος
Χαῖρε Ναουσαίων ὁ μέγας διάκοσμος
Χαῖρε σκήνωμα πολύτιμον ἐπιπνοίας θεϊκῆς

Χαίρε στήριγμα νεόδμητον Ἐκκλησίας τῆς σεπτῆς
 Χαίρε ὅτι μετέστης πρὸς Θεὸν μετὰ δόξης
 Χαίρε ὅτι πᾶν φάσμα τοῦ δολίου διώκεις
 Χαίρε Χριστοῦ ὀρών τὴν λαμπρότητα
 Χαίρε παθῶν σοβῶν ἀμαυρότητα
 Χαίρε λαμπὰς θεϊκῆς συμπαθείας
 Χαίρε μολπὴ τῆς ἡμῶν συμφωνίας
 Χαίροις Πάτερ Θεόφανες.

Σοὺ τὴν χάριν κηρύττει, ἰαθεὶς ἐκ τῆς λέπρας, ἀπόγονος τῆς
 Ἄγαρ παμμάκαρ, νίψας τὸ σῶμα πίστει θερμῇ, τῷ ἡγια-
 σμένῳ ὕδατι Ὅσιε, ἐκ τοῦ σεπτοῦ λειψάνου σου, οἱ δὲ πιστοὶ Χρι-
 στῷ ἐβόων·

Ἄλληλούϊα.

Τῆς φθορᾶς τῆς πανώλους, νόσου ἀπαλλαγείσα, τῇ χάριτι τῆς
 θείας σου κάρας ἢ τῆς Ναούσης πόλις σοφέ, χαριστηρίους
 αἰνέσεις προσῆδέ σοι, προστάτην σε κηρύττουσα, καὶ ἐν χαρᾷ ἀνα-
 βοῶσα·

Χαίρε Ναούσης ὁ πολιοῦχος
 Χαίρε τῆς χάριτος ὁ δαδοῦχος
 Χαίρε τῶν θαυμάτων λαβὼν τὴν ἐνέργειαν
 Χαίρε τοῦ Σωτῆρος ἐκφαίνων τὴν εὐνοίαν
 Χαίρε ὅτι ἀπελήλακας νόσον τὴν βροτολοιγὸν
 Χαίρε ὅτι χαρᾶς ἔπλησας τῆς Ναούσης τὸν λαὸν
 Χαίρε τοῦ Παραδείσου εὐωδέστατον ἄνθος
 Χαίρε τῶν Ὁρθοδόξων θεοδώρητον κράτος
 Χαίρε Θεοῦ τῆς χάριτος ὄργανον
 Χαίρε παθῶν πολυφθόρων δρέπανον
 Χαίρε δι' οὗ φυγαδεύονται νόσοι
 Χαίρε δι' οὗ καταπαύονται στόνοι

Χαίροις Πάτερ Θεόφανες.

Υμνησε τὸν Σωτῆρα, τὸν πλουσίαν σοι χάριν, παρέχοντα Θεό-
 φανες Πάτερ, ἢ αἰμορροοῦσα γυνή, ἰαθεῖσα διὰ τοῦ θείου λει-
 ψάνου σου· πᾶσι γὰρ τοῖς αἰτοῦσί σε, ἀρήγεις καὶ Θεῷ βοῶσιν·

Ἄλληλούϊα.

Φοβεράς άνομβρίας, Ναουσαίοι ρυσθέντες, λιτή της παναγίας σου κάρας, εύφημω στόματι εύλαβώς, την προς αυτούς άρωγήν σου κηρύττουσι, και πίστει σοι προστρέχοντες, βοώσι σοι έν εύφροσύνη·

Χαίρε Όσίων νέων λαμπρότης
 Χαίρε Πατέρων ή κοσμιότης
 Χαίρε της Ναούσης προστάτης ό μέγιστος
 Χαίρε της Τριάδος θεράπων ό ένθεος
 Χαίρε ίαμα σωτήριον ό παρέχων τοίς πιστοίς
 Χαίρε νόσων όλετήριον και άπάσης άπειλής
 Χαίρε ότι λυτρούσαι χαλεπής άνομβρίας
 Χαίρε ότι καθαίρεις μολυνθείσας καρδίας
 Χαίρε πιστών θερμόν καταφύγιον
 Χαίρε παντός αιτουντος προσφύγιον
 Χαίρε δι' ού Ναουσαίοι σκιρτώσι
 Χαίρε προς όν όμοφώνως βοώσι

Χαίροις Πάτερ Θεόφανες.

Χάριτος ούρανίου, μυροθήκη όράται, Θεόφανες ή θεία σου κάρα, ή προσιόντες μετά σπουδής, της τών παθών δυσωδίας ρυόμεθα, και την άγίαν μνήμην σου, πανηγυρίζοντες βοώμεν·

Άλληλούϊα.

Ψ άλλων σүн τοίς Άγγέλοις, τη άνάρχω Τριάδι, θεόφρον τον τρισάγιον, ίκέτευε άει σүн αυτοίς, πάσης άνάγκης λυτρούσθαι και θλίψεως, τους πόθω σοι προσπίπτοντας, και άπαύστως σοι έκβοώντας·

Χαίρε·τό γέρας Ίωαννίνων
 Χαίρε τό κλέος τών Ναουσαίων
 Χαίρε τών αύλων Άγγέλων συνόμιλε
 Χαίρε τών Άγίων άπάντων ισότιμε
 Χαίρε άγιον ύπόδειγμα Μοναζόντων εύλαβών
 Χαίρε πρέσβυς προς τον Κύριον εύσεβών Χριστιανών
 Χαίρε ό προστατεύων τών πιστώσ σε τιμώντων
 Χαίρε ό άπαλλάττων έκ κινδύνων και πόνων

Χαίρε παθῶν σβεννύων τὴν φλόγῳσιν
 Χαίρε νοῶς ἐκλύων τὴν πώρωσιν
 Χαίρε δι' οὗ τῷ Θεῷ οἰκειοῦμαι
 Χαίρε δι' οὗ τῶν χειρόνων λυτροῦμαι

Χαίροις Πάτερ Θεόφανες.

Ω ^τ Θεόφανες Πάτερ, τῆς Ναούσης προστάτα, καὶ μύστα πολιτείας ὁσίας, (ἐκ γ') παρηρησίαν ἔχων πρὸς Χριστόν, διὰ παντὸς ἰκέτευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε, καὶ ἔσαι Θεῷ ψαλλόντων

Ἄλληλούϊα.

Καὶ αὐθις τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῆς μυστικῆς θεοφανείας θεῖον ὄργανον
 Τῇ ἰσαγγέλῳ πολιτεία ἐχρημάτισας
 Καὶ θαυμάτων ἐδοξάσθης τῇ χορηγία.
 Ἄλλ' ὡς μέγας τοῦ Θεοῦ θεράπων Ἄγιε
 καθικέτευε λυτροῦσθαι πάσης θλίψεως
 Τοὺς βοῶντάς σοι, χαίροις Πάτερ Θεόφανες.

Δίστιχον.

Θεόφανες δίδου μοι χάριν θεόθεν
 Γερασίμῳ χαῖρέ σοι ἀναβοῶντι.

Δῶρον ἱερὸν πνευματικῶν ἐξ ὕμνων
 Παύλου Ποιμένος Βερροίας καὶ Ναούσης
 τοῖς τῇ Ἐαυτοῦ Μητροπόλει Ἄγίοις
 ὦν λιταῖς φιλόφρονε Αὐτὸν φυλάττοις.

